Svenska Canada Tidningen

Utgifven hvarje onsdag af
CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.
225 Logan Avenue. Winnipeg, Man.
Telefon Garry 3174.

P. M. DAHL, Manager. NILS P. SON BROWN, Redaktör.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år (i förskott)	$1.00
Helt år, efterskottsvis	1.50
Halft år, "	0.75
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år till Sverige	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra gerna betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50
Förlofningsannonser, Gratulationskort, etc., 50c per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum, enkel spalt. Betalning för sådanannonser bör alltid insändas i förskott.

Onsdagen den 26 Januari, 1916.

Den utländska litteraturen

"American Leader" påpekar i sitt nummer af d: 13 jan., att — i motsats till hvad man i allmänhet tror — ju förr en nykomling förses med böcker på hans eget språk af de lokala biblioteken, desto förr kommer han att läsa engelska.

Där de offentliga biblioteken gjort experiment med att gifva immigranterna böcker på deras eget språk, hafva de fort befriats från den gamla fruktan, att läsandet af utländska böcker sker på bekostnad af engelskan. Biblioteksmän ha tvärtom funnit, att de utländska böckerna visat sig kunna direkt stimulera omsättningen af engelska böcker, visat sig vara en viktig faktor i skapandet af goda medborgare. De ha vidare funnit, att de böcker på utländska språk, som äro mest populära, varit sådana, som handlat om Amerikas historia och amerikansk politik, sociala och industriella spörsmål. För immigranten har privilegiet att läsa böcker på hans eget språk varit en hjälp och en vederkvickelse. Han har äfven uppskattat det faktum, att det offentliga biblioteket för honom in i en sympatisk atmosfär, där engelska talas, kanske för första gången på dagen.

"American Leader" framlägger bevis för dessa påståenden med siffror och intyg från flera bibliotek i Förenta Staterna. Vi äro äfven öfvertygade om, att de utländska afdelningarna på de offentliga biblioteken äro enbart af godo, och att läsningen af modersmålet på intet sätt förhindrar inlärandet af engelskan utan tvärtom påskyndar detta och eggar nykomlingarna att lära sig landets språk och taga reda på de förhållanden, som härska i det nya landet, med ett ord bidrager till att göra dem till goda medborgare. Det är därför glädjande, att man äfven här i Canada börjat inse detta, och att man såsom exempelvis i Winnipeg börjat inrätta utländska afdelningar — äfven svenska — vid de offentliga biblioteken. Måtte sådana afdelningar införas vid alla offentliga bibliotek, som besökas af våra immigranter och må dessa lära sig att uppskatta dem!

I språkfrågan.

Canadian Club i Winnipeg antog nyligen en resolution, i hvilken den uttalade sig i favör af engelska språket såsom det enda undervisningsspråket, för såvidt icke någon nationalitet har speciella rättigheter genom ett fördrag eller traktat.

Det är emellertid ett faktum, att ingen nationalitet i Manitoba har några traktatsrättigheter som hälst. Paristraktatens af 1765 bestämmelser äga ingen tillämpning i västra Canada. Ett försök gjordes under skoldiskussionen för cirka 25 år sedan att framhålla, att de skolprivilegier, som åtnjötos af en minoritet till 1890, voro baserade på ett fördrag mellan dominionregeringen och de franska invånarna i Manitoba, som ingåtts vid den tid, då detta territorium blef förvandladt till provinsen Manitoba. Detta påstående visade sig dock vara ohållbart.

Ingen minoritet i Manitoba har några lagliga, konstitutionella eller traktatsrättigheter till någon speciell behandling som hälst. Provinslegislaturen har full rättighet att styra och ställa med undervisningen i provinsen, som den anser lämpligast. Då legislaturen amenderar eller delvis upphäfver Laurier-Greenway settlement af 1897 står dörren åter öppen för lagstiftning af dominionparlamentet, om dominionregeringen anser det lämpligt att ingripa. Det är emellertid högst otroligt, att Sir Robert Borden ens för ett ögonblick tänker på att lägga sig i ett beslut af Manitobas legislatur, bakom hvilket kommer att stå nästan så godt som hela provinsens befolkning.

Sir Robert Borden har nog ännu i friskt minne, hvad som hände 1896, för att ställa sig själf och sitt parti i en ställning, som för tjugo år sedan visade sig så olycksbringande för hans föregångare.

Den svenska pressen om d:r Bergström.

D:r David Bergström fungerade från tiden efter den första Staaffska ministärens afgång och till den andras bildande, då han kallades till krigsminister, såsom svensk generalkonsul i Hälsingfors, erinrar Svenska Dagbladet (konservativ) och fortsätter:

Han nedlade, enligt talrika vittnesbörd, på denna post ett mycket intresseradt och förtjänstfullt arbete, hvilket, om också ej ostördt af de starka inrikespolitiska intressen, hvilka på den korta vägen öfver Bottenhafvet hade svårt att lämna honom ostörd, i väsentlig grad bidrog till de allmänna förhoppningar hvilka hans öfvertagande af krigsministerposten till att börja med väckte äfven bland argjorda politiska motståndare. I Englands stora nordamerikanska koloni ha efter hand ansenliga skaror af våra landsmän funnit ett nytt hem, och landets betydande naturliga rikedomar anvisa det en viktig roll i den framtida världshandeln. Ur båda dessa synpunkter blir det hugnesamt att såsom svensk representant där borta finna en man med d:r Bergströms erkända energi och kapacitet på det område där han tillvunnit sig och bevarat allmänt erkännande och där hemlandets partipolitik näppeligen får tillfälle att influera. D:r David Bergström är nu en 57 års man, men hans alltjämt lika ypperliga vigör lofvar honom ännu många års dådkraftig gärning.

Afton-Tidningen (liberal) yttrar i ämnet:

Det är med synnerligt beklagande som Sveriges frisinnade mottaga underrättelsen att d:r David Bergström genom transporten till generalkonsulsposten i Canada åtminstone för en tid framåt icke kan deltaga i Sveriges politiska lif. För liberala samlingspartiet blir detta en ny, synnerligen svårersättlig förlust. Och man frågar sig verkligen huruvida det icke varit denna omständighet som vållat att hr Bergström i stället för att erhålla någon af de snart förestående lediga befattningarna inom landet, som inom kort skola besättas och å hvilka han säkerligen också skulle kommit att utföra ett mycket dugligt arbete, erhöll uppdraget att i fjärran land företräda Sveriges intressen.

I Social-Demokraten påpekar hr Branting den brådska med hvilken man skickar d:r Bergström öfver Atlanten och fortsätter:

Det naturligaste hade varit att den Staaffska regeringens krigsminister användts på någon administrativ chefspost hemma i Sverige. Men som landshöfding eller generaldirektör hade han funnits kvar i första kammaren, och redan statsrevisionens nitiska ordförande kan vara behagligare för somliga att ha utanför, att ej tala om den radikala politikern David Bergström, med traditionerna från den stora rösträttskampen och förberedare till den nya, som förestår på det kommunala området. Ingen kan därför misstaga sig på att en uppriktig önskan förefanns att se honom utom Sverige och riksdagen, längre bort än att han kunde väntas åter "med flotte", som det stod i bordsvisan från 1911. Men äfven de som så ville ha det kunde väl ha gifvit sig till tåls tills riksdagen hunnit i februari pröfva och afgöra frågan om Montreals upphöjande till generalkonsulat och bevilja det nya anslaget härtill. De undantagsförhållanden som berättigade ett föregripande när den nya ministerposten i Bern i höstas tillskapades i förväntan på riksdagens bifall efteråt kunna icke här åberopas. Nu gör brådskan enbart intryck af dels nonchalans mot riksdagen, dels att man velat före sessionen få en liberal kritikers stämma tystad.

Som förhållandena ligga, var det ju emellertid gifvet att d:r Bergström icke kunde vilja sätta i fråga annat än antaga posten, där han med den växande svenska utvandringen till Canada får en betydande uppgift att fylla. Vi önska honom lycka till i det nya arbetet, men vi beklaga den lucka hans bortdragande nu lämnar i de glesnade leden af liberala förgångsmän med fast och stridsglad resning.

Djäfvulens bländverk.

Den kända, danska nationalekonomen professor L. V. Birck, högerman, har roat sig med att i Gads Danske Magasin göra några sammanställningar af krigsutgifterna med summor af mera påtaglig innebörd än de som äro oss gifna i miljardbegreppet.

Europa har gifvit ut minst 160 miljarder kr. för detta krig; innan årets (1915) slut beräknas det effektiva beloppet snarare komma att öfver- än understiga 200, men låtom oss hålla oss till 160. Beräknar man att 4 miljoner människor bli dödade i detta krig, betyder det att hvarje lik går till 40,000 kr. Äfven de som göra gällande att det råder öfverbefolkning, anmärker Birck spydigt, skola inse att det är dålig uträkning att döda folk, när det kostar 40,000 kr. pr styck. Hvad är 160 miljarder? Världskörden af de fyra viktigaste sädesslagen samt majs är värd bara 30 miljarder, eller just hvad Tyskland användt till kriget. England har samtidigt förbrukat en summa motsvarande ett års produktion af bomull, petroleum, socker, kaffe, kol och järn. Europas statsskuld på grund af kriget täckes icke af värdet af hela världens järnvägar, fast vi hållit på i 70 år med järnvägsbyggnader och blott halftannat år med kriget. För 150,000 kr. kan man (i Danmark) bygga ett femvåningshus med två uppgångar och trettio arbetarbostäder, det vill säga för 150 miljarder kan man bygga en miljon sådana fastigheter, rymmande 30 miljoner lägenheter, hvari 125 miljoner människor, det vill säga hela Europas totala stadsbefolkning, skulle finna tak öfver hufvudet. Världens handelsflotta har ett värde af 10 miljarder. Det beloppet förtäres nu fem veckor af kriget. Tysklands handelsflotta kan taxeras till omkring en miljard och det har i kriget offrat den trettio gånger, människolifven oberäknade. Forthoron, det stora Nildämmet vid Assuan och S:t Gotthards-tunneln ha hvardera kostat omkring 50 miljoner. Det är ett belopp som kriget förstör mellan middagsrasten och vesperringningen. De tre väldiga kanalerna vid Kiel, Suez och Manchester ha tillsammans kostat en miljard, eller knappt hvad en veckas krig kräfver i kostnader. Panamakanalen har klufvit en världsdel och ändå bara kostat en månads krig. De schweiziska tunnlarna kosta 4 miljoner kr. pr kilometer; för krigets kostnadsbelopp skulle man kunna anlägga en tunnel från väster till öster genom hela gamla världen från Cap Finisterre ända till Vladivostok.

På ett sätt äro dessa siffror glädjande. De visa hvad mänskligheten skulle kunna uträtta, om den med samma styrka och offervillighet koncentrerade sig på fredens gärning som nu på krigets. Men å andra sidan måste man gifvetvis gripas af vemod inför detta offrande på ödeläggelsens altare. Huru är detta möjligt? Är Europa utsatt för en synvilla, som grumlar dess omdömesförmåga? Helt visst är detta förhållandet. Det krigförande Europa ser icke tillintetgörelsen af dessa väldiga kapitalbelopp. Det har först med förvåning iakttagit, men betraktar numera som självklar sak att, trots kriget, samhällsmaskineriet till det yttre går sin gilla gång. Produktionen har icke upphört, fabrikerna ha fastmer god sysselsättning, förtroendet är allmänt; cirkulationsmedlen äro rikliga, centralbankernas guldbehållning har vuxit, efterfrågan har lagts om, men är starkare än förr, och dyrtiden är, sedd från finansvärldens och de besittande klassernas ståndpundt, äfven den ett tecken till blomstring. Ja, folkets lidanden under dylika dyrtider synas ju till och med i viss grad motvägas af rikliga arbetstillfällen och välbetaldt öfvertidsarbete. Det Europa som förtär sig själft ter sig närmast som en dådkraftig yngling. En af de viktigaste förklaringsgrunderna är helt visst att söka däri att kriget till så öfvervägande del föres med lån, icke med skatter. Om så icke var förhållandet, hade kriget varit slut för länge sedan. Hade man i Tyskland och England varit nödsakad att uttaga 30 miljarder i skatt, en förmögenhetsskatt på 10 procent och en inkomtskatt, tagande tre gånger årsinkomsten, skulle de maktägande klasserna ha gjort ända på kriget för länge sedan. Bakom de 300 miljarder statsskuld Europa för krigsändamål åsamkat sig sedan förra årets början ligga inga realiteter som lämna afkastning. Nationellt sedt är det hela ett fiktivt kapital, ett bländverk, ett grafmonument öfver tillintetgjorda värden som galvaniseras upp till skenbart lif därigenom att Europas befolkning alltjämt skall förränta papper medelst skatt. Ingen upptäcker samhällets fattigdom; ty alla ha ju oförändrade eller till och med förbättrade bokslut. Allt ser ut att trifvas och blomstra, alla producera och alla tära Europas kapital; men ingen upptäcker det, ty de besittande ha fått tennknappar och guld kantade papper att leka med. Och när jag bara tror att ett stycke papper jag har är en valuta, så är det en valuta. Ett af de bästa medlen att hämma militarismen skulle vara, om den blifvande fredstraktaten gäfve bestämmelser om att alla militärutgifter, ordinarie såväl som extraordinarie, skola bestridas medelst skatt på fast egendom, förmögenhet eller inkomst, men aldrig genom indirekta skatter och ännu mindre med lån. Till gengäld kunde man lätt bestrida sociala utgifter med tillhjälp af indirekta skattr, hvarigenom man måhända också kunde afhjälpa den kännbara bristen på den moraliska balans mellan en utgift och dess bestridande som ligger i att den som önskar anslag för ett visst ändamål också får vara med om att betala den därför erforderliga skatten.

En större svindel än den att ge ut 500 kr. pr individ eller 2,500 kr. pr familj till krig, såsom nu skett utan att någon märker det, ja, till och så att det ser ut som om allting blomstrade, så att de enskildes inkomst långt ifrån att lida under det förödande kriget till och med ökas, en större och mera satanisk svindels bländverk har mörkrets furste icke kunnat finna upp, slutar professor Birck.

Hugget och Stycket

HÖJDEN af obehaglighet måtte vara att vara tysk och bo i St. Boniface.

•

"Fruntimmer kunna icke väljas till ämbeten inom församlingen eller till ombud vid konferens och synodalmöten", bjuder Augustana synodens församlingskonstitution. "Kvinnan tige i församlingen", hette det på forna tiders kärfva, men kraftiga språk.

•

Många af synodens medlemmar torde dock vara så besmittade af de modärna idéerna, att de reagera mot till och med detta bibelns ord.

•

Frågan för veckan.

Skola de relativt goda tiderna menligt inverka på förbudsomröstningen i Manitoba nästkommande mars månad?

•

Svenska Amerika-linjens generalagent för västra Canada, som deltog i den storartade banketten ombord på "Stockholm", då denna ångare för första gången anlände till New York, redogör i sin egen tidning i några mycket puerilt skrifna artiklar för resan till New York och nämnda bankett, som i den öfriga svenska pressen fått endast loford. Generalagenten för västra Canada är emellertid icke riktigt nöjd och tar sig friheten att "läxa upp" det bolag, han är agent för. Det var för mycket glas och flaskor på bordet, menar han. Kanske det. Men — "hvad hade min son på galejan att göra?"

•

Tobaksröken har äfven besvärat generalagenten för västra Canada. En dam — f. ö. en af Sveriges skickligaste kvinnliga journalister — var närvarande vid banketten, och generalagenten trodde därför, att de till några hundra uppgående manliga gästerna, af hvilka många kommit direkt från Sverige, skulle försaka cigarren eller cigarretten. Men, o ve och fasa! Icke blott herrarna "puffade rök ur näsa och mun", utan äfven damen tände helt trankilt en cigarrett. Man kan riktigt se, huru häpen och skräckslagen generalagenten blef.

•

Oss synes dock, att en svensk generalagent för ett stort svenskt bolag skulle så pass väl känna till svenska seder och bruk, att detta icke behöft förvåna honom.

•

Ett par anekdoter i dyrtider berättas i en Sverigetidning. Många ha som bekant blifvit hastigt rika i Sverige genom "jobberier", och dessa anekdoter visa, huru det stinna penningmedvetandet kan göra annars hyggliga och oförargliga människor till narrar. Den ena lyder så här:

En handelsresande i Malmö, som plötsligt blifvit mycket rik, skulle hyra en ny våning. Doktor Herslow hade annonserat en ledig, och doktorn visade den själf för handelsresandens fru.

— Tja! Inte så illa, fast inte är den alldeles modern, inte.

— Hur så?

— Det finns ju inga balkonger åt gatan!

Nej, det kunde inte bestridas, några balkonger åt gatan funnos inte, men...

— För resten skall jag säga herrn att det gör ingenting. Vi ha själfva råd att bygga dit ett par stycken, om vi få lust — —

•

Den andra lilla historien är lika sedelärande och har också tilldragit sig i Malmö; det finns mycket, mycket fler rika personer i Skåne nu än det gjorde för ett år sedan.

Fläskgrossören X hade inbjudit alla sina gamla vänner till en mycket dyr och mycket animerad middag, som långt öfvergick vanorna hos det inbjudna sällskapet, hvilket alltigenom utgjordes af enkelt, relativt fattigt handtverksfolk. Naturligtvis skulle det hållas ett tal. Värden satt och skrufvade sig, men det blef ingenting af. Till slut beslöt hans fru att rädda situationen:

— Mina damer och herrar! Det har varit oss en stor glädje att ni ville komma till vår lilla enkla middag. Den lycka, som har vederfarit oss, har kommit så plötsligt att vi ännu icke hunnit med att skaffa oss någon annan umgängeskrets. — — —

•

Dyrtidens följder äro många och skiftande. Gudskelof att några af dem också äro roliga, reflekterar tidningen i fråga.

•

I "Pacific-Tribunen" i Seattle, Wash., läses följande notis:

"Redaktör Ernst Skarstedt gjorde oss förliden fredag nöjet af ett längre besök. Mr Skarstedts självständiga natur kan ej finna sig i de förändrade förhållanden, som i och med det nya året inträdt här i staten och som göra ett väl stort intrång på den personliga friheten. Han funderar därför starkt på att sälja sin plats å Orcas-ön och flytta ned till California, där man ännu äger rättighet att utan lik en skolpojke bedja om särskildt lof dricka, hvad man behagar."

DEN SVENSKA SÅNGEN.

Af Carl G. Norman.

Hur skönt det kännes att glömma
bekymrens och mödornas mängd
och hänförd en vallfärd göra
till sångens tjusande ängd!
Han manar till manlig handling,
den friska, nordiska sång.
Han lugnar det sjuka sinnet
som hos kung Erik en gång.

Han kommer med stormens styrka,
förrn den i ett hviskande dog.
Han lockar som enslig tallträst
i drömmande nordanskog.
Och fädernas höga minnen
och lyckan i hemmets dal
Han tolkar som Heimers harpa,
som Blekinges näktergal.

Ty det är den höge anden,
som bor hos vårt nordmannafolk,
som helgat den svenska sången
till ädlaste känslors tolk.
Då hemlandets sång vi sjunga
härute på fjärran strand,
Det är, som hälsning den förde
från älskadt fäderneland.

(Ur Emigrantens sånger.)

Skarstedt är som bekant en af Svensk-Amerikas icke blott skickligaste, kunnigaste och mest begåfvade tidningsmän och främste författare, utan han åtnjuter äfven stor popularitet bland vida lager af det svensk-amerikanska folket. Han är äfven individuell och till ytterlighet frihetsälskande, och han säger alltid sin mening rent ut utan att skräda på orden. I allmänhet kan man icke anklaga Skarstedt för att brista i socialt sinne, men i afseende på rusdryckslagstiftningen synes sådant fattas honom. Hans många beundrare, bland hvilka äfven vi räkna oss, vilja dock gärna förlåta honom detta, om de också icke kunna förstå det.

•

Skarstedt har i "Nordstjernan" skrifvit en artikel i detta ämne, som riktigt skälfver af vrede och harm öfver "förbudsfantasterna". Vi förstå honom dock och gilla honom äfven, då talet faller på en ganska egendomlig paragraf i den nya förbudslagen i Washington. Vi låta Skarstedt själf tala:

"Men det finns i lagen en paragraf, som efter mitt sätt att se saken är rent af nedrig, nämligen den som tillåter hvilken kitslig fähund som hälst att begära och erhålla lagligt tillstånd till husvisitation hos en person, som han misstänker för att i sitt hem äga mer än två buteljer sprit- eller 12 buteljer maltdrycker. Det tyder sannerligen på en hög grad af degeneration och krukaktighet, att ett s. k. fritt folk i ett s. k. fritt land kunnat tillåta ett dylikt skändande af det urgamla begreppet om hemmet såsom ägarens borg, dit ingen obehörig har rätt att mot hans önskan eller vilja sticka näsan, så länge ingen förbrytelse mot brottmålslagen kan konstateras. I ett verkligt demokratiskt land sådant som England eller ett land, där den personliga friheten hålles i ära, såsom Tyskland, skulle en dylik lagbestämmelse vara otänkbar. Men i våra dagars förkvinnligade, prest- och käringridna, skenheliga Amerika är snart sagdt hvad som hälst tänkbart."

•

Skarstedt misstänker äfven — kanske med fog — att presterna vilja förbjuda bruket af tobak och beröfva oss teatrar och andra förlustelser. Det är prästernas mening att försöka tvinga oss alla till att gå i kyrkan i stället för att förnöja oss så, som vi önska, tror han och tillägger:

"Ja, hade de makten, så ginge det nog därhän, ty som bekant — ger man f—n ett—finger, så tager han hela handen. Om han kan."

•

Vi varna alla våra läsare för att under dessa kalla dagar fråga den man, som endast skulle använda ett ton kol i månaden, huru det lyckats.

N. F. B.

FORDEXPEDITIONEN.

(Forts. fr. sid. 1.)

ditionen startade. Därefter uppträdde expeditionens sekreterare Lochner och höll ett anförande, som oupphörligt afbröts af starka appåder. Han redogjorde för den uppgjorda planen och yttrade därvid bl. a.:

"Under vår färd från land till land, skola vi öfverallt agitera för sammankallandet af en neutral konferens. Skulle dock, när vi nått vår resas mål, Haag, regeringarna icke ha skridit till handling, så skola vi deltagare i expeditionen sammankalla en icke officiell neutral konferens, i hvilken tre eller fem delegerade från hvarje neutralt folk skola deltaga. Denna konferens skall naturligtvis först och främst studera detta förskräckliga världskrigs svåra problem. Efter studium af sakläget kommer då den neutrala konferensen genast att börja med ett utkast till ett försök till fredsprogram och förelägga detsamma för de krigförande makterna. Detta fredsprogram skall på intet sätt betingas af den ena eller andra maktens för handen varande militära fördelar utan endast och allenast grunda sig på humanitetens och rättvisans principer, på hvilka ensamt en varaktig fred kan baseras.

Skulle det första af en dylik konferens utarbetade programmet icke befinnas antagligt af de krigförande makterna, så skall förkonferensen söka förändra förslagen ända tills slutligen förhandlingarna fortskridit till den punkt, då de krigförande förklarat sig beredda att träda i direkta fredsförhandlingar med hvarandra.

Detta förslag om neutral medling är icke en i hast utkastad plan, hvars enda förtjänst är den goda viljan hos dem, som stå bakom densamma. Medlemmar af vår expedition äro i besittning af konfidentiella meddelanden: 1) att de krigförande ländernas regeringar äro villiga för fred, ehuru de officiellt icke kunna tillstå det, 2) att vissa af de neutrala regeringarna äro i högsta grad angelägna om gemensamt uppträdande, 3) att ett sådant gemensamt uppträdande skulle hälsas välkommet af de krigförande å båda sidor. Med kännedom om dessa fakta, hvilka af lätt insedda skäl ej kunna i detalj delgifvas allmänheten, bäras vi, Henry Ford och hans medarbetare, i våra sträfvanden af den förvissningen, att våra planer gifva de behöfliga riktlinjerna och berättigade alla förhoppningar om uppnående af praktiska och vidtgående resultat."

Sitt vackraste eftermäle i Stockholm har mr Ford onekligen beredt sig genom sin gåfva på 40,000 kronor till Stockholms fattiga.

BREFLÅDA.

Personer i Stockholm, Sask., som anhållit om farmarflickans i Stockholm adress, kunna icke erhålla den, då vi icke anse det juste, att personer på samma plats skulle komma i besittning af den.

Hjalmar Erickson, Keewatin, Ont. — Skedvatten heter på engelska nitric acid.

Farmarpojke, Dufved, Man. — Eder skrifvelse kan icke publiceras, då intet namn åtföljde den.

S. A. Johnson, Nolalu, Ont. — Ni kan vara förvissad om, att det af eder berörda förhållandet icke beror på någon lättja från redaktionens sida och f. ö. icke från någon af tidningens personal. Red. anser det vara lättare att utgifva åtta sidor än fyra. Skulle icke ni själf gärna vilja ha juldagen ledig, om ni såsom tidningens tryckeripersonal flera veckor före jul måst arbeta dag och natt? Ni har emellertid nu i den bilaga, vi redan utgifvit, fått ersättning för de förlorade fyra sidorna.

Ni kan befordra eder HÅRVÄXT

Framgångsfull, Vetenskaplig Behandling FRITT.

FÖR HERRAR OCH DAMER.

Lider Ni af Håraffall? Gråhar Ert hår i förtid? Är det stripigt, klibbigt eller tofvigt? Lider Ni af Mjäll eller utslag på skalpen? Är Ni flintskallig, eller synes det, som om Ni skall blifva det? Om Ni lider af någon af nämnda håråkommor, försumma den icke, utan försök genast att blifva botad. Dröjsmål äro farliga. Skrif efter vår illustrerade lilla svenska bok

"SANNINGEN OM HÅRET"

(af en framstående europeisk specialist).

FRI BEHANDLING.

Vi vilja på vår egen risk bevisa, att Calvacura-behandlingen förhindrar håraffall, botar mjäll och utslag på skalpen och befordrar ny hårväxt. Vi vilja skicka Eder en $1.00 ask af Calvacura No. 1, tillika med ofvannämnda lilla bok "Sanningen om Håret", om Ni sänder oss Ert namn och adress jämte 10 cents i frimärken eller silfver för att hjälpa oss att betala utdelningskostnaderna. Klipp ut nedanstående kupong och skicka den idag till UNION LABORATORY, 142 G Mutual St., Toronto, Ont.

GRATIS KUPONG FÖR EN $1.00 BEHANDLING.

UNION LABORATORY, 142 G Mutual St., Toronto, Ont.

Jag bifogar 10 cents att hjälpa till med utgifterna för utdelningskostnaden. Var god skicka mig ögonblickligen eder $1.00 Calvacura No. 1 och eder lilla bok "Sanningen om Håret". (Inneslut denna kupong i Edert bref.)

FRITT.

Alla kristna borde läsa dessa pamfletter:

"Hvar äro de döda?" "Efter kriget — hvad?" "Det himmelska Jerusalem". "Glada kristna".

Förklarade enligt Skriften och sända fritt på begäran.

Eller vi vilja sända de fyra pamfletterna här ofvan och en speciell broschyr "Hvad säger Skriften om Helvetet?" (78 sidor) med postporto för 10c.

BIBLE STUDY CLUB.
59 Alloway Ave. Winnipeg.

Skandinavisk Tandläkare

Aluminium- och guldplattor för proportionsvis låga priser.

Tänder smärtfritt utdragna.

Fri undersökning.

Dr. PHILIP A. ECKMAN,
105 Carlton Building,
Ett block ofvanför Eatons.
Telefon Main 2622.
KONTORSTID: 9 f.m. till 8 e. m.

LÄKARE.

416—417 Pritchard Ave., Winnipeg.
Tel. St. John 474.
DR. R. GERZABEK
LÄKARE
som erhållit diplom i Österrike-Ungern, Tyskland, London, England, Canada etc. F. d. assisterande läkare vid de kungliga och kejserliga klinikerna i Wien, Krakau, Prag, Berlin, Paris och London, England.
SPECIALIST
för mag- och tunglidande, sjukdom i inälfvorna, könS- och fruntimmerssjukdomar, sår, förlossningar och operationer. Behandling i och utom hemmet, såväl som i mitt privatsjukhus. Besökande läkare å St. Boniface och General hospital.
Mottagningstid: 8—12 f.m., 2—6 e.m., 7—10 på kvällen.

Dr. C. E. Johnson,
Skandinavisk läkare.
KONTOR: DOMINION BANK,
678 Main Street (Alldeles bredvid Gordon-Mitchells apotek).
Kontorstelefon: Garry 4284.
Privattelefon: St. John 234.

DR. McFARLEN,
312 Nairn Ave., Tel. St. John 896.
Ofvanför Elmwood Drug Store.
KONTORSTID: 3—4 och 7—8 e. m.

Björnson & Brandson
LÄKARE.
Cor. William and Sherbrooke.
Mottagningstid: 2—3, 7—8 e.m.
Bostadstelefoner: Garry 321 — Garry 768.

J. A. McTAVISH, M. D.
LÄKARE OCH KIRURG.
Hörnet af Kelvin st. och Gordon ave., Elmwood, Winnipeg.
Kontorstimmar:
8—10 f. m., 12—2 och 6—7 e. m.
Tel. St. John 1047 eller St. John 187, dag eller natt.

DR. J. STEFANSSON
Isländsk specialist på ögats, örats, näsans och strupens sjukdomar.
401 BOYD BUILDING,
Hörnet af Portage ave. och Edmonton.
Tel. M. 4742 eller Garry 2315.

Dr. R. L. HURST
Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat af Royal College of Physicians, London. Specialist: Bröst-, närv- och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg, Portage Ave., midt emot Eatons. Telefon Main 814.
Kontorstid: 3—5 och 7—9.
Bostadstelefon Garry 1175.

SKANDINAVISK ADVOKAT.
Tel.: Kontor, Main 6131 och 6132
Residens, Sher. 4440.
A. M. DOYLE, L.L.B.
Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc.
514 Sterling Bank Bldg., Winnipeg.

SKANDINAVISKA ADVOKATER
811 McArthur Bldg.
Telefoner: Main 4503 och 4504.
ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN.
P. O. Box 1656.
WINNIPEG, - - MANITOBA.

GEO. ST. JOHN VAN HALLEN
Advokat och Patent Solicitor
Farmers Building, Winnipeg, Man.
utförer alla slags juridiska uppdrag och skaffar patent på uppfinningar.
Telefon Main 5142. Privattelef. 2357.

C. H. DIXON, advokat, solicitor, notarius publicus, 265 Portage ave., Winnipeg. Kontorstelefon Main 1734. Residenstelefon Shrbk 4111. Lån, hyror, inkasseringar.

ECZEMA SPECIFIC
botar absolut Ekzema, Salt Rheum, Barber Itch, Black Head, Finnar, gamla sår, skaf, klåda, Itching Piles och många andra hudsjukdomar. Sänd per post $1.50. Skrif och förklara eder sjukdom. Var hundratals goda råd.
S. ALMKLOV, apotekare,
Box R. Cooperstown, N. Dak.

SIDENRESTER för edert syarbete till julen för 10c. per paket eller 3 för 25c. Hvarje paket innehåller ett stort urval af stycken af god storlek för allt slags lapparbete.
Brodersilke. Stor varietet af färger i hvarje paket. Stor valuta. Pris per paket 10c. eller 3 för 25c.
SPECIALTIES SALES CO.,
P. O. Box 1836 Winnipeg.

A. S. BARDAL
BEGRAFNINGSBYRÅ.
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.
HYRKUSKVAGN.
Första klassens droskor.
Kontorstelefon: Garry 300 och 375.
Bostadstelefon: Garry 2151.
BARDAL BLOCK,
843 Sherbrooke Str., Winnipeg.

Dr. T. G. Moxnes Tandläkaraffär
De senaste Smärtfria Metoderna
Tel. G. 3030
Ingång från Logan ave.
620½ Main st., Hör. Logan & Main
Svenska o. Norska talas